

der foretages direkte landing af frosne fisk. Sådanne partier kan ofte være 100 – 1.000 tons. Under inspektionen blev dette forhold drøftet indgående med Kommissionens inspektører på flere af grænsekontrolstederne, og der er på den baggrund ingen tvivl om Kommissionens krav til muligheden for fuld besigtigelse.

Direktiv 97/78/EF (Rådets direktiv 97/78 af 18. December 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet) angiver meget præcist, hvorledes et parti skal afgrænses: En mængde produkter af samme type, som er omfattet af samme certifikat el.lign, er befordret med samme transportmiddel og kommer fra samme tredjeland. Et parti defineres således af afsenderen, og der er på det modtagende grænsekontrolsted ikke mulighed for at opdele et en gang defineret parti. For så vidt angår frosne fisk er disse oftest omfattet af en landingserklæring udstedt af føreren af det transportfartøj, der fragter lasten til grænsekontrolstedet. Muligheden for at formindske størrelsen på de partier, der skal håndteres på grænsekontrolstedet, ligger i at få afsenderen - i dette tilfælde skibsføreren - til at udstede landingserklæringer for mindre mængder pr. erklæring.

Spm. nr. S 344

Til miljø- og energiministeren (1/11 2000) af:
Svend Aage Fauherholdt (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til en dispensation fra reglerne om ikke at måtte deponere affald, eventuelt midlertidigt, idet der flere steder i landet er problemer med kapaciteten på forbrændingsværkerne, og fordi de ophobede mængder af uafbrændt affald efterhånden udgør en risiko, f.eks. ved selvantænding i affaldet?«

Begrundelse

Siden 1997 har det ikke været tilladt at deponere brændbart affald på lossepladser, hvilket som udgangspunkt er en rigtig beslutning. Imidlertid er situationen flere steder i landet den, at der ikke er kapacitet nok til at afbrænde affaldet, og at dette hober sig op med risiko for selvantænding til følge. Senest har der været en selvantænding i en ophobet affaldsmængde i både Es-

bjerg og Skive. Spørgeren er derfor interesseret i at få oplyst, om der kunne dispenseres fra reglerne, så brændbart affald kan køres på lossepladsen i tilfælde, hvor den lokale afbrændingskapacitet ikke er tilstrækkelig.

Svar (13/11 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der oplyser følgende:

»Reglerne i bekendtgørelse nr. 619 af 27. juni 2000 om affald giver kommunerne pligt til at anvise forbrændingseget affald til forbrænding, og kommunerne skal derfor kunne anvise den nødvendige forbrændingskapacitet. Reglerne giver dog kommunerne mulighed for at anvise forbrændingseget affald (dog ikke dagrenovation) til midlertidig oplagring i op til ét år, hvis forholdene nødvendiggør det. Desuden kan Miljøstyrelsen dispensere fra denne et-års frist ved midlertidig oplagring af forbrændingseget affald, hvis der opstår midlertidige kapacitetsproblemer på forbrændingsanlæggene.

Det er især i det sydlige og vestlige Jylland, at kommunerne ikke har fået etableret den nødvendige forbrændingskapacitet. Projektet for et nyt forbrændingsanlæg i Esbjerg, der er undervejs, vil afhjælpe dette problem.

Til begrundelsen for spørgsmålet skal det bemærkes, at der ved branden i juli 2000 på Måde losseplads ved Esbjerg ikke var tale om selvantændelse af affaldet. Årsagen til branden var afbrænding af affald på en nabogrund til lossepladsen. Der har senere været en mindre selvantændt brand på Måde losseplads. Det var ikke det midlertidigt deponerede affald, der brændte, men derimod det permanent deponerede affald. Derimod er det korrekt, at branden på Kåstrup affaldsdeponi ved Skive skyldes selvantændelse af midlertidigt deponeret brændbart affald, som må være en følge af anvendelse af en u hensigtsmæssig metode til mellemdeponering.

Miljøstyrelsen har givet dispensation til midlertidig oplagring af forbrændingseget affald i en række tilfælde, hvor der er midlertidige kapacitetsproblemer på forbrændingsanlæggene. I disse sager stilles det som betingelse for dispensation, at det forbrændingsegnete affald oplagres på en sådan måde, at det er muligt at føre affaldet til forbrænding, når den nødvendige kapacitet er etableret.